

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobců: a) Mgr. .K., a b) Ing. F.K., oba zastoupeni JUDr. Šárkou Plocarovou, Ph.D., advokátkou se sídlem Plachého 31, 301 00 Plzeň, proti žalovanému: Zeměměřický a katastrální inspektorát v Plzni, se sídlem Radobyčická 465/12, 301 32 Plzeň, za účasti osoby zúčastněné na řízení: J.L., v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11.1.2010 č.j. ZKI-O-48/375/2009,**

t a k t o:

- I. **Rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Plzni ze dne 11.1.2010 č.j. ZKI-O-48/375/2009 a rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj, Katastrálního pracoviště Sušice, ze dne 27.10.2009 č.j. OR-22/2009-431 se z r u š u j í a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému .**
- II. **Žalovaný je povinen nahradit žalobcům náklady řízení ve výši 24.500,- Kč, k rukám zástupkyně žalobců JUDr. Šárky Plocarové, Ph.D. do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku .**
- III. **Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobou datovanou dne 18.3.2010 a doručenou Krajskému soudu v Plzni dne 18.3.2010 (do e-podatelný), resp. 19.3.2010 (originál) se žalobci domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11.1.2010 č.j. ZKI-O-48/375/2009 (dále též jen „*napadené rozhodnutí*“). Napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobců proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj, Katastrálního pracoviště Sušice, ze dne 27.10.2009 (dále též jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“).

Problematika katastru nemovitostí byla upravena zákonem č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky, ve znění účinném v rozhodném období (dále též jen „katastrální zákon“).

Správní řízení bylo upraveno zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném v rozhodném období (dále též jen „správní řád“).

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „s.ř.s.“ nebo „soudní řád správní“).

Výroková část prvoinstančního rozhodnutí konstatovala, že: „1) *Zákres hranice mezi pozemky p.č. 855/2, 838/9 a 838/21 v katastrální mapě pro katastrální území Hrádek u Sušice vedený z bodu 444-269 na bod č. 444-270, dále na bod 444-271 až na bod č. 414-123 se opravuje podle výsledků záznamu podrobného měření změn č. 479, a to tak, že z bodu č. 444-269 je vedena přes nové body č. 479-2 a 479-3 na bod č. 414-123. Původní zákres hranice mezi body č. 444-270 a 455-738 se opravuje na zákres mezi body č. 479-2 a 455-738. Výměry pozemků se mění takto: p.p.č. 838/9 z 1076 m² na 1075 m², p.p.č. 838/21 z 313 m² na 347 m² a p.p.č. 855/2 z 6493 m² na 6460 m². Tento stav nastane po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. 2) Zákres hranice pozemku p.č. 855/2 s pozemky 838/4, 838/12, 838/3 a 849 v katastrální mapě pro katastrální území Hrádek u Sušice se nemění.“ V odůvodnění rozhodnutí prvoinstanční správní orgán uvedl, že „(...) Prověřením zápisu v operátu katastru nemovitostí bylo zjištěno, že manželé K. nabyli pozemek p.č. 855/2 na základě kupní smlouvy (...). Hranice pozemku byly zaměřeny a vyznačeny v katastrální mapě geometrickým plánem č. 182-20/93 (ZPMZ č. 182). Zákres do analogové katastrální mapy byl proveden pomocí průsvitky se zobrazenou změnou. Katastrální úřad při obnově katastrálního operátu přepracováním na digitální katastrální mapu v r. 2008 provedl výpočet souřadnic lomových bodů pozemku na základě naměřených údajů v ZPMZ č. 182. Vlastník pozemku k výslednému zobrazení hranice v obnoveném katastrálním operátu neuplatnil ve stanovené lhůtě žádnou námitku. Oznámení o řízení o námitkách k obnovenému katastrálnímu operátu bylo navrhovatelům doručeno 14. a 17.10.2008. Při porovnání zákrasů hranice v původní analogové mapě a v DKM po obnově operátu je patrný určitý rozdíl v jihovýchodní části pozemku, který však byl zřejmě způsoben nepřesným zákresem geometrického plánu na rozhraní mapových listů a který byl tímto řízením opraven.*

ZPMZ č. 182, na jehož základě byl zpracován geometrický plán č. 182-20/93, a kterým byl geometricky určen pozemek p.č. 855/2, vykazuje chyby v měření, konkrétně v připojení jednak na bod podrobného polohového bodového pole č. 526, jehož poloha byla zaměněna se sousedním rohem objektu na st.p.č. 183, jednak na orientační bod 13.1 trigonometrického bodu č. 13 (TL 2913). Chyba v měření a chybné výsledné souřadnice lomových bodů pozemku byly zjištěny teprve při obnově katastrálního operátu přepracováním v k. ú. Hrádek u Sušice v r. 2008. Proto byl při digitalizaci proveden nový výpočet téhož měření v ZPMZ č. 182 za použití vhodněji zvolených identických bodů, a to bodu č. 414-110, 414-117 a 415-72 metodou volného stanoviska a polární metodou, tak aby bylo zachováno geometrické určení pozemku, které je závazným údajem katastru podle § 20 zákona č. 344/1992 Sb. (katastrální zákon). Toto řešení je podle názoru KP Sušice jediné správné, protože jediné tímto způsobem

bylo možno dodržet geometrické určení pozemku, tzn. jeho tvar a rozměry, v souladu s geometrickým plánem č. 182-20/93, který byl nedílnou součástí kupní smlouvy (...). Při podrobné kontrole výpočtu bylo nicméně zjištěno, že pro výpočet bodů č. 444-270 a 444-271 ortogonální metodou byl použit bod č. 415-71, jehož souřadnice byly vypočteny zcela nově při digitalizaci katastrální mapy. Tím došlo k jisté, byť drobné deformaci tvaru pozemku v jeho jihozápadní části. Z toho důvodu KP Sušice provedlo nový výpočet obou bodů s použitím výhradně údajů ze ZPMZ č. 182. Za tím účelem byl zhotoven nový ZPMZ č. 479 a nově vypočtené body byly označeny čísly 2 a 3 v rámci tohoto ZPMZ. KP Sušice prověřilo správnost výsledku tvorby digitální katastrální mapy (dále jen „DKM“), tj. skutečnost, zda se nezměnilo geometrické určení dotčeného pozemku nad rámec přípustných mezních odchylek, které je katastrální úřad při tvorbě DKM povinen zachovat jako závazný údaj katastru. Správnost geometrického určení byla posouzena podle rozdílu hlavních délkových parametrů (rozměrů) předmětné hranice určených v geometrickém planu č. 182-20/93 a analyticky (ze souřadnic) ze souboru geodetických informací obnoveného katastrálního operátu po opravě. Kontrolními výpočty bylo zjištěno, že v žádném ze zkoumaných délkových parametrů nedošlo k překročení hodnot mezních odchylek stanovených v b. 15.4 přílohy k vyhlášce č. 26/2007 Sb., ve znění vyhlášky č. 164/2009 Sb., a tedy byla potvrzena správnost geometrického určení obvodu parcely. Provedené výpočty jsou dokumentovány v ZPMZ č. 479, který je uložen ve spisu pod č. 22. Následně byly vypočteny opravené výměry dotčených parcel.

Po vyhotovení podkladů k opravě chyby KP Sušice dopisem ze dne 12.10.2009 oznámilo účastníkům řízení, že ve věci byly již shromážděny všechny podklady pro vydání rozhodnutí, a že se mohou s těmito podklady seznámit, příp. navrhnout jejich doplnění. Této možnosti využil Ing. K., který ve svém vyjádření k podkladům uvedl, že se domnívá, že je chybně proveden zákres hranice pozemku p.č. 855/2 s pozemky 838/4, 838/12, 838/3 a 849.

KP Sušice se tímto návrhem zabýval, ale nezjistil jeho opodstatněnost, neboť geometrické určení hranic pozemku p.č. 855/2 odpovídá údajům v geometrickém plánu č. 182-20/93, jak je již uvedeno výše. Dále k vyjádření manželů K. v nesouhlasu s oznámením o neprovedení opravy je třeba uvést, že KP Sušice nikdy nebyla předána žádná dokumentace vytyčení hranic pozemku p.č. 855/2. Co se týká sousedního pozemku p.č. 838/21, KP Sušice vedlo ohledně tohoto pozemku samostatné řízení o opravě chyby sp. zn. OR-20/2009-431, které již bylo ukončeno. Návrh na opravu zákresu hranic původního pozemku p.č. 955 dle bývalého pozemkového katastru, který podali manželé K., je také řešen v samostatném správním řízení o opravě chyby sp. zn. OR6412009-431, které dosud ukončeno nebylo. “

Žalobci brojili proti prvoinstančnímu rozhodnutí odvoláním ze dne 9.11.2009. Napadeným rozhodnutím bylo odvolání zamítnuto a prvoinstanční rozhodnutí bylo potvrzeno. V odůvodnění napadeného rozhodnutí bylo mj. uvedeno, že „(...) Při obnově katastrálního operátu přepracováním na digitální katastrální mapu (dále jen DKM) v r. 2008 KP Sušice využilo výše uvedený geometrický plán č. 182-20/93 (včetně ZPMZ č. 182) k určení souřadnic lomových bodů hranic pozemku p.č. 855/2 v systému SJTSK (souřadnicový systém Jednotné trigonometrické sítě katastrální) tak, jak to ukládá katastrální vyhláška (v § 63 odst. 4). Přestože v ZPMZ č. 182 byly souřadnice lomových bodů změny určeny přímo v S-JTSK, KP Sušice při tvorbě DKM tyto souřadnice nepoužilo, neboť ZPMZ č. 182 obsahuje chybu v propojení podrobného polárního měření do S-JTSK (byl chybně identifikován připojovací bod

podrobného polohového bodového pole č. 526), což způsobilo chybu ve výsledných souřadnicích podrobných bodů. Tvrzení odvolatelů, že KP Sušice při tvorbě DKM použilo souřadnice uvedené v ZPMZ č. 182 (bez přepočítávání), je mylné. KP Sušice v rámci tvorby DKM provedlo nový výpočet souřadnic S-JTSK lomových bodů hranic pozemku p.č. 855/2, a to metodou volného stanoviska a polární metodou na základě polárních měřických prvků doložených v ZPMZ č. 182 s využitím identických (připojovacích) bodů č. 414-110, 414-117 a 415-72. Tímto postupem bylo zajištěno zachování původního geometrického určení (tvaru a rozměru) pozemku p.č. 855/2 dle ZPMZ č. 182, které je závazným údajem katastru dle § 20 zákona č. 344/1992 Sb. Při výpočtu souřadnic volného stanoviska nebyly překročeny mezní odchylky stanovené právními předpisy, zvolené identické body lze tudíž považovat za vyhovující. Kopie příslušné části protokolu a výpočtu souřadnic při obnově katastrálního operátu je založena ve spisu prvoinstančního řízení (...). KP Sušice neprováděl žádné činnosti, které by mohly mít za následek posun hranic pozemku p.č. 855/2 v terénu. DKM byla vytvářena přepracováním dosavadního souboru geodetických informací katastrálního operátu do digitální podoby s využitím výhradně stávajících údajů katastru, aniž by bylo prováděno nové zjišťování hranic pozemku a jejich zaměření. V případě pozemku p.č. 855/2 bylo jeho geometrické a polohové určení v DKM odvozeno z geometrického plánu č. 182-20/93 (postupem popsáním v předchozím odstavci), který byl prvotním a jediným existujícím podkladem pro zobrazení jeho hranic v analogové katastrální mapě. Výpočet souřadnic z původního výsledku zeměměřické činnosti byl upřednostněn před pouhou vektorizací hranic zobrazených v analogové katastrální mapě, neboť jedině tímto postupem byl zajištěn soulad geometrického určení v DKM s původním výsledkem zeměměřické činnosti při dodržení nejvyšší možné přesnosti. Porovnáním zobrazení hranic v DKM s původním zobrazením v analogové katastrální mapě lze zjistit drobný nesoulad v jihovýchodní části pozemku p.č. 855/2, který odvolatelé mají zřejmě na mysli, když v odvolání namítají posun hranic. Geometrické a polohové určení v DKM bylo však odvozeno ze stejného podkladu (ZPMZ č. 182) jako původní zobrazení v analogové katastrální mapě; vzniklý nesoulad může být způsoben nepřesným zobrazením v původní katastrální mapě, nikoli posunem hranic pozemku.

Manželé K. dále v odvolání uvádí, že v dubnu 2008 si nechali od geodetické kanceláře vypracovat geometrický plán (...) zobrazení hranic v tomto plánu přesně odpovídá vytyčení hranic z roku 1993, průběhu přirozené hranice v terénu a je v souladu s katastrální mapou z roku 1993 - 2008. K uvedenému důkazu odvolací orgán uvádí, že předložený dokument není geometrickým plánem ve smyslu § 73 odst. 1 katastrální vyhlášky (...). ZKI v Plzni se dále zabýval opravou geometrického a polohového určení dvou lomových bodů č. 444-270 a 444-271 hranice pozemku p.č. 855/2, o jejímž provedení KP Sušice rozhodlo napadeným rozhodnutím. Z protokolu o výpočtu (...) vyplývá, že při tvorbě DKM nebyly pro výpočet těchto dvou bodů dostatečně využity měřené údaje v ZPMZ č. 182. Pro výpočet těchto bodů ortogonální metodou byl totiž použit identický bod č. 415-71 pocházející z jiného podkladu, přitom odpovídající bod byl polárně zaměřen již v ZPMZ č. 182 pod číslem 182-13 a jeho souřadnice bylo možno vypočítat přímo z měřených polárních prvků doložených v ZPMZ č. 182. Využití souřadnic bodu č. 415-71 způsobilo překročení mezní odchylky v délkovém parametru měřické přímky a drobnou deformaci geometrického a polohového určení pozemku p.č. 855/2. Odvolací orgán dospěl k závěru, že využití bodu č. 415-71 k výpočtu souřadnic bodu č. 444-270 a 444-271 při obnově katastrálního operátu lze považovat za zřejmý omyl dle § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. ZKI v Plzni proto považuje za správný postup KP

Sušice, které za účelem opravy tohoto zřejmého omylu vyhotovilo ZPMZ č. 479, v němž byly nově určeny souřadnice výše uvedených dvou lomových bodů hranice pozemku p.č. 855/2 s použitím výhradně údajů ze ZPMZ č. 182. V ZPMZ č. 479 je doloženo kontrolní porovnání vzdáleností podél obvodu pozemku p.č. 855/2, které byly přímo měřeny v ZPMZ č. 182, se vzdálenostmi vypočtenými ze souřadnic lomových bodů po provedené opravě. V žádném z porovnávaných délkových parametrů nedošlo k překročení hodnot mezních odchylek stanovených v bodu 15.4 přílohy ke katastrální vyhlášce.“.

Žalobci konstatovali, že v lednu roku 2009 zjistili, že soused hýbe s vyznačením hranic pozemku a posouvá je o přibližně 3 - 4 metry na jejich pozemek p.č. 855/2 v k.ú. Hrádek u Sušice. Následně zjistili, že k posunu hranic pozemku došlo v rámci digitalizace katastrálních map v katastrálním území Hrádek u Sušice a že v jejím v důsledku došlo k významnému snížení výměry jejich jednotlivých pozemků. Přitom ještě v dubnu 2008 si žalobci nechali vypracovat geometrický plán hranic pozemku, oplocení a el. přípojky s tím, že zobrazení hranic v tomto plánu přesně odpovídá vytyčení hranic z roku 1993, průběhu přirozené hranice v terénu a je v souladu s katastrální mapou z roku 1993 - 2008. Žalobci rovněž v roce 2008 zjistili, že došlo ke zmenšení výměry o 2000 m² sousední louky, která je také v jejich vlastnictví, a proto požadovali snímky z katastrální mapy na KÚ v Sušici. Bylo jim sděleno, že staré již neplatí a nové budou k dispozici až v lednu 2009. Tímto způsobem KÚ znemožnil možnost reklamace.

V rámci digitalizace došlo zároveň k přepsání pozemku p.č. 838/4 z vlastnictví obce na souseda, přičemž tato chyba již byla na návrh obce odstraněna. Pravděpodobně jen shodou neprodleně po provedení digitalizace požádal soused o povolení ke stavbě budovy ve vzdálenosti 2 m od nové hranice pozemku p.č. 855/2. Proto podali žalobci žádost o opravu chybného údaje v katastru nemovitostí až v roce 2009 a dne 27.10.2009 pak prvoinstanční orgán vydal rozhodnutí, kterým upravil hranice mezi pozemky p.č. 855/2, 838/9 a 838/21 v k.ú. Hrádek u Sušice a tím docílil i toho, že veškeré pozemky mají nově výměru odpovídající povolené odchylce 3 %. Prvoinstanční rozhodnutí tedy mělo pouze za účel formálně vyhovět právním předpisům týkajícím se digitalizace, aniž by došlo k faktické změně průběhu hranic napadaných žalobci, či výměr pozemků v terénu. Došlo tedy pouze k potřebnému přizpůsobení bodového pole použitého pro vytvoření katastrální mapy. Navíc, samotné řízení bylo stíženo četnými vadami, jako např. skutečností, že katastrální úřad odmítl vydat kopie projednávaných dokumentů, až po stížnosti žalobců jim bylo dovoleno pořídit si kopie, přičemž však ve složce některé požadované dokumenty chyběly. Tím byli žalobci jako účastníci řízení zkráceni ve svém právu účastníků řízení nahlížet do spisu, činit si z něj výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části.

Nově však stále při promítnutí nové digitalizované mapy v reálu dochází k posunutí hranic a zmenšení výměry pozemku žalobce. Katastrální úřad při svém rozhodnutí nevzal v potaz, že přirozená hranice pozemku v tomto místě je tvořena hrází vysokou 3 - 4 m, na jejímž vrcholu vede příjezdová komunikace. Dle vytyčení z roku 1993 a zákresu v katastrální mapě od roku 1993 do roku 2008, hranice prochází při úpatí hráze a vyústění propustku se nachází na pozemku žalobců. Hranice byla vytyčena a zakreslena do katastrální mapy ve třídě přesnosti 3 a v terénu vyznačena železnými trubkami. Nyní, po provedení digitalizace, je příjezdová cesta, včetně vrat i propustek, ve vlastnictví majitele sousedního pozemku. Tím je

žalobcům znemožněno pravidelné čištění a údržba propustku, což může mít v případě přívalových dešťů za následek poškození propustku. Z tohoto důvodu podali žalobci odvolání k žalovanému. Ten však odvolání zamítl. Dle názoru žalobců ale nedošlo k dostatečnému přezkoumání předchozího rozhodnutí katastrálního úřadu, v němž jsou zjevné nesrovnalosti. KÚ použil pro zákres do DKM v roce 2008 souřadnice uvedené v ZPMZ č. 182 (bez přepočítávání), nyní je přepočten. Je téměř nemožné, aby si tyto dva zákresy po přepočtení souřadnic navzájem odpovídaly. Přitom stojí za povšimnutí, že záznam podrobného měření ZPMZ č. 182 není vůbec založen ve sbírce listin příslušného katastrálního úřadu.

Lze konstatovat, že přestože byla zjištěna chyba v původní měřické dokumentaci (chyba v připojení podrobného měření) v ZPMZ č. 182 (GP 182-20/93), byla tato dokumentace použita pro přepočet souřadnic lomových bodů hranice pozemku p.č. 855/2, aniž by kdokoliv ověřil (nebo alespoň požadoval toto ověření) správnost tohoto výsledku zeměměřické činnosti. Postupem KP Sušice bylo sice zhruba zachováno geometrické určení pozemku p.č. 855/2, ale nebylo zachováno polohové určení a nebyla vůbec řešena připomínka žalobců ohledně nesouladu mezi číselným vyjádřením hranic pozemku p.č. 855/2 evidovaným v SGI KN po obnově operátu a skutečnou polohou lomových bodů hranice p.č. 855/2 vytyčených v roce 1993 dle ZPMZ č. 182 dochovaných v terénu (nebyla od žalobců požadována žádná měřická dokumentace, která by chybu prokazovala, ani žádný pracovník katastrálního úřadu nebo žalovaného neprováděl měření v terénu). Zvolené body pro přepočet bodového pole pak byly zvoleny prakticky v přímce, což samo má vliv na nedostatečnou přesnost. Obnovou operátu došlo k narušení do té doby klidné držby pozemků, kdy hranice byly se sousedem v roce 1999 odsouhlaseny a vyznačeny v terénu. Zároveň došlo ke znemožnění přístupu žalobců k jejich pozemku i výpusti jejich rybníka.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 24.5.2010 navrhoval zamítnutí žaloby, když argumentačně vycházel z prvoinstančního a napadeného rozhodnutí. Žalobci v replice ze dne 23.7.2010 opakovaně namítali pochybení správních orgánů obou stupňů a na podporu svého názoru předložili listinu označenou jako znalecký posudek pořadového čísla 11/2010 vypracovaný Ing. Liborem Chyňavou dne 17.6.2010. Ten byl následně proveden k důkazu při jednání soudu.

Při jednání soudu obě strany setrvaly na svých stanoviscích.

Ze **správního spisu** se pro úplnost podává k věci následující. Dne 5.3.2009 a 10.3.2009 byla prvoinstančnímu správnímu orgánu doručena žádost žalobců o opravu zákresu hranice parcely č. 855/2 v k.ú. Hrádek u Sušice s tím, že si nechali hranici vytyčit geodetickou firmou a zjistili, že při překreslování mapy v rámci digitalizace došlo k posunutí hranice na jejich pozemek o 3 m a zmenšení výměry o 250 - 300 m². Prvoinstanční správní orgán vyzval žalobce k doplnění žádosti a dne 7.8.2009 vydal oznámení o neprovedení opravy údajů katastru nemovitostí, když shledal návrh na opravu jako nedůvodný. Žalobci s oznámením nesouhlasili, což vyslovili v podání doručeném katastrálnímu úřadu dne 8.9.2009. Na základě této skutečnosti prvoinstanční správní orgán zahájil v dané věci správní řízení.

Podle § 65 odst. 1 s.ř.s. se ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, může žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Podle § 66 odst. 2 s.ř.s. je žalobu oprávněn podat nejvyšší státní zástupce, jestliže k jejímu podání shledá závažný veřejný zájem. Podle § 72 odst. 2 věty první s.ř.s. lze takovou žalobu podat do tří let od právní moci rozhodnutí.

Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. vychází soud při přezkoumání rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Podle § 75 odst. 2 s.ř.s. soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

Podle § 78 odst. 1 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Pro nezákonnost zruší soud napadené rozhodnutí i tehdy, zjistí-li, že správní orgán překročil zákonem stanovené meze správního uvážení nebo jej zneužil. Podle § 78 odst. 7 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná.

Soud dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná.**

Podle § 8 odst. 1 katastrálního zákona na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím předpisem.

Podle § 8 odst. 2 katastrálního zákona katastrální úřad opraví chybné údaje katastru, které vznikly nesprávnostmi v listinách, podle nichž byly zapsány, na základě opravy listiny provedené tím, kdo listinu vyhotovil nebo kdo je oprávněn opravu listiny provést.

Podle § 8 odst. 3 katastrálního zákona opravu na základě návrhu podle odstavce 1 provede katastrální úřad do 30 dnů, ve zvlášť odůvodněných případech do 60 dnů, ode dne doručení návrhu.

Podle § 8 odst. 4 katastrálního zákona oznámení o provedené opravě nebo o tom, že opravu na návrh neprovedl, protože se nejedná o chybu, doručí katastrální úřad vlastníkově a jinému oprávněnému.

Podle § 8 odst. 5 katastrálního zákona sdělí-li do 30 dnů od doručení oznámení vlastník nebo jiný oprávněný katastrálnímu úřadu, že s provedenou opravou nebo s tím, že se nejedná o chybu, nesouhlasí, vydá katastrální úřad rozhodnutí ve věci. Proti rozhodnutí je možno podat odvolání k zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu, v jehož obvodu je dotčená nemovitost.

Podstatou sporu v posuzované věci je posun části hranice pozemku p.č. 855/2 v k.ú. Hrádek u Sušice ve vlastnictví žalobců, přesněji změna polohového určení tohoto pozemku, k čemuž mělo dojít v rámci digitalizace katastrálních map v roce 2008.

Zdejší soud opakovaně judikuje (viz též např. rozsudek zdejšího soudu ze dne 31.3.2008 č.j. 57 Ca 31/2007-88), že řízení o opravě chyb v katastrálním operátu podle § 8 katastrálního zákona je vždy řízením, ve kterém může být dotčen veřejný zájem (§ 50 odst. 3 správního řádu), a z tohoto důvodu pro něj platí výlučně zásada materiální pravdy a zásada vyšetřovací, bez ohledu na okolnost, zda bylo zahájeno na návrh vlastníka, jiného oprávněného či z moci úřední. Proto povinnost zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a odpovědnost za řádné soustředění podkladů pro rozhodnutí nese vždy správní orgán. I v posuzované věci tak plná odpovědnost ležela na správním orgánu, protože to byl on, kdo příslušnou změnu provedl a v důsledku jeho činnosti došlo v roce 2008 ke změně stavu z roku 1993.

Stran rozdílu stavu z roku 1993 a roku 2008 prvoinstanční správní orgán v rozhodnutí konstatoval, že „(...) Při porovnání zákresů hranice v původní analogové mapě a v DKM po obnově operátu je patrný určitý rozdíl v jihovýchodní části pozemku, který však byl **zřejmě způsoben nepřesným zákresem geometrického plánu na rozhraní mapových listů a který byl tímto řízením opraven** (...)“, přičemž „(...) byl při digitalizaci proveden nový výpočet téhož měření v ZPMZ č. 182 **za použití vhodněji zvolených identických bodů**, a to bodu č. 414-110, 414-117 a 415-72 metodou volného stanoviska a polární metodou, tak aby bylo zachováno geometrické určení pozemku, které je závazným údajem katastru podle § 20 zákona č. 344/1992 Sb. (katastrální zákon). **Toto řešení je podle názoru KP Sušice jediné správné, protože jediné tímto způsobem bylo možno dodržet geometrické určení pozemku** (...)“.

Použití jiného způsobu výpočtu může a zpravidla i má vliv na výsledek. A v souzené věci se tak stalo. Pak bylo ale nutné, aby použití oné jiné metody bylo důsledně objasněno, obzvláště v situaci, kdy žalobci tvrdili a tvrdí, že právě v důsledku nového způsobu výpočtu došlo ke změně polohového určení pozemku, a to v jejich neprospěch.

Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů však v tomto směru neobstála.

Z obsahu jeho rozhodnutí je zřejmé, že k použití jiného způsobu výpočtu byl prvoinstanční správní orgán veden snahou dodržet geometrické určení pozemku. Žalovaný se s tímto postupem ztotožnil (viz výše citaci odůvodnění napadeného rozhodnutí). Za takové situace však soud nemůže jinak, než konstatovat chatrnost a vágnost závěrů (míněno v tomto směru) správních orgánů, což vynikne zejména v přímé konfrontaci s listinou předloženou žalobci a označenou jako znalecký posudek.

Soud nejprve považuje za významné alespoň ve stručnosti se vyslovit (v obecné rovině) k povaze takového posudku. V širším jazykovém výkladu lze tuto listinu takto nazývat, ale z pohledu soudního řízení to není přesné a není to správné. Soud je přesvědčen, že je třeba neodchylovat se od zásady občanského soudního řízení, totiž že znaleckým posudkem je toliko takový úkon soudního znalce, kdy soudní znalec byl pro konkrétní řízení státním orgánem jako znalec ustanoven. Tento pohled byl aprobován i Nejvyšším správním

soudem a rezultuje v jediné - jestliže účastník řízení požádá soudního znalce nebo i jinou osobu, aby se vyjádřil(a) k odborným otázkám, nemá takové vyjádření hodnotu znaleckého posudku, tak jak je předpokládán předpisy upravujícími řízení soudní, nebo např. § 56 správního řádu [k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9.9.2010 č.j. 1Afs 69/2010-127: „(...) Zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, vychází z principu, že znalecký posudek v řízení před státními orgány (soudy nebo správními orgány) může podat pouze znalec, kterého v konkrétním řízení jako znalce ustanovil příslušný státní orgán (§ 1 odst. 1 a § 12 odst. 1 citovaného zákona). Znalec zapsaný v seznamu podle § 7 předmětného zákona sice může poskytovat posudky i na žádost občanů v souvislosti s jejich právními úkony, avšak podle zákona o znalcích a tlumočnících se tak děje vždy mimo řízení před státními orgány (§ 12 odst. 2 zákona) – takový posudek pak pojmově nemůže být znaleckým posudkem, jak jej znají a upravují jednotlivé procesní předpisy. To neznamená, že by posudek vypracovaný na základě žádosti strany nemohl být do řízení před státním orgánem vnesen a tímto orgánem posuzován. Předkládání znaleckých posudků stranami řízení je běžné jak v řízení soudním tak i správním: takové posudky, které nebyly vypracovány znalcem ustanoveným pro posudkem řešenou otázku příslušným státním orgánem, však nemají charakter důkazního prostředku – znaleckého posudku (co by posouzení odborné otázky), ale důkazního prostředku – listiny, která se charakterově neodlišuje od jiných listinných důkazních prostředků shromážděných v rámci příslušného řízení.

Na tomto principu staví konstantní civilistická judikatura, která posudky předložené stranami řízení nepovažuje za znalecké posudky ve smyslu § 127 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“), avšak umožňuje, aby takovými posudky byl proveden důkaz listinou v souladu s § 129 o.s.ř. (k tomu viz už Sbírka soudních rozhodnutí a stanovisek č. 1/1981, s. 29, ze současné judikatury např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17.6.2008, sp.zn. 22 Cdo 1290/2007, nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 7.4.2009, sp.zn. 22 Cdo 849/2008: „[j]estliže znalec podal posudek mimo řízení na základě žádosti účastníka, nejedná se podle konstantní judikatury o provedení důkazu znaleckým posudkem ve smyslu § 127 OSŘ, nýbrž o důkaz listinou podle § 129 OSŘ,“ též Bureš, J. – Drápal, L. – Krčmář, Z. Občanský soudní řád. Komentář – I. díl. 7. vydání, C. H. Beck, 2006, s. 593). Nejvyšší správní soud nevidí důvod k jinému postupu v rámci správního soudnictví podle s. ř. s. (k tomu viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17.2.2010, č.j. Pst 1/2009 - 348 Dělnická strana II, bod 337, dostupné na www.nssoud.cz) či v řízení podle daňového řádu. Daňový řád sice žádnou podrobnou úpravu dokazování znaleckým posudkem neobsahuje a pouze tento důkazní prostředek uvádí v demonstrativním výčtu možných důkazních prostředků v § 31 odst. 4, to však neznamená, že by za znalecký posudek pro řízení podle daňového řádu bylo možno považovat cokoliv. Naopak je třeba vyjít z obecné úpravy znalecké činnosti podle citovaného zákona o znalcích a tlumočnících a dospět k závěru, že za znalecký posudek v daňovém řízení lze považovat pouze posudek vypracovaný znalcem, kterého pro tento účel ustanovil správce daně. Předloží-li daňový subjekt v daňovém řízení posudek vypracovaný na základě své žádosti, nejedná se sice o znalecký posudek podle daňového řádu, avšak správce daně s ním jedná jako s jakýmkoliv jiným listinným důkazem, tj. rozhodne, zda jej provede, a poté jej hodnotí.

Znalecký posudek je pojmově spjat s využitím odborných znalostí znalce. Nejvyšší správní soud se charakterem a obsahem znaleckého posudku zabýval v rozsudku

ze dne 12.5.2010, č.j. 1 Afs 71/2009 - 113 (dostupný na www.nssoud.cz), v němž dospěl k závěru, že znalci se ve správním nebo soudním řízení přibírají k tomu, aby jednak pozorovali skutečnosti, jejichž poznání předpokládá zvláštní odborné znalosti, jednak z takovýchto pozorování vyvozovali znalecké úsudky (posudky). Znalci se však nepřibírají, abysdělovali úřadu nebo soudu své názory a úsudky o otázkách rázu právního nebo o otázkách, k jejichž správnému porozumění a řešení není zapotřebí odborných vědomostí nebo znalostí, nýbrž stačí, s ohledem na povahu okolností případu, běžná soudcovská zkušenost a znalost. Ve správním řízení vedle toho platí, že se znalec nepřibírá též tehdy, pokud správní orgán disponuje potřebnými odbornými znalostmi či si může opatřit odborné posouzení předmětných skutečností ze strany jiného správního orgánu. V rozsudku ze dne 5.11.2008, č.j. 1 As 59/2008 - 77, publikovaném pod č. 1946/2009 Sb. NSS pak konstatoval, že „znalci je vyhrazeno pouze zkoumání otázek skutkových, právní hodnocení náleží správním orgánům či soudům.“ Z této judikatury zřetelně plyne, že znalecký posudek se nemůže zabývat právními otázkami. Pokud to činí, nelze jej v takovém rozsahu za znalecký posudek vůbec považovat.“].

Terminologicky se někdy rovněž hovoří o expertíze, někdy, také poměrně nepřesně, o odborném vyjádření (nejedná se o odborné vyjádření ve smyslu § 127 o.s.ř.). Shrnuto, z pohledu soudu jde o důkaz listinou, a to listinou soukromou, není-li znalec ustanoven pro řízení správním orgánem, event. soudem (podle toho, před kým řízení probíhá). I když pro úplnost by bylo vhodné konstatovat, že tato zásada byla prolomena zákonem o vyvlastnění, což ovšem nemá žádný dopad na věc, resp. řízení posuzované zdejším soudem.

Význam listiny předložené žalobci v této věci je ovšem třeba brát v potaz i za situace, kdy byl jako důkaz proveden až v soudním řízení. Konstatuje totiž mj., že: „(...) Dne 1. dubna 2010 bylo provedeno zaměření skutečného stavu území, především identických bodů pro nový výpočet polního náčrtu č. 182 k.ú. Hrádek u Sušice. Zaměřeny byly bod č. 16 (betonový sloupek plotu), bod č. 7 (betonový sloupek plotu), bod č. 11 (železná trubka původní stabilizace hranice), kontrolně byly zaměřeny rohy stávající stavby (dnes novostavba postavená na původních základech) tj. body č. 1, 2 a 13 a porovnány s údaji uvedenými v katastru nemovitostí, dále bylo zaměřeno stávající oplocení okolo dotčeného pozemku. Dne 16. května 2010 byly zaměřeny nalezené body č. 15 a 16 vlastníkem pozemku p.č. 855/2 panem K. (železná trubka původní stabilizace vlastnické hranice). (...) Pro výpočet souřadnic bodů vlastnické hranice dle geometrického plánu zakázka číslo 182-20/93 byla zvolena metoda shodnostní transformace, za předpokladu, že měřené údaje na identické body v zápisníku jsou správné. Jako identické body bylo možné využít dle dostupné dokumentace body č. 92913-131(OBTB), 526 (PBPP-roh budovy), 1 (roh budovy), 2 (roh budovy), 3 (roh budovy), 4 (roh budovy), 7 (sloupek plotu), 11 (železná trubka), 13 (roh budovy), 14 (železná trubka), 15 (železná trubka) a 16 (sloupek plotu). Pro výpočet transformace byly zvoleny tyto identické body 182-1 (dle KN bod č. 414-117), 182-2 (dle KN bod č. 415-72), 182-13 (dle KN bod č. 415-71), 182-4 (dle KN bod č. 415-75), 182-7 (bod č. 485-22-souřadnice bodu ze zaměření). Zvolená kombinace pro transformaci splňuje čtvrtou třídu přesnosti. (...) Výsledné souřadnice bodů z transformace byly porovnány s naměřenými hodnotami souřadnic bodů nalezené hranice. (...) Z přehledu výsledných odchylek na bodech původní hranice (železná trubka) vyplývá, že měření dle geometrického plánu číslo zakázky 182-20/93 vykazuje značné měřické chyby. To je především u bodů č. 182-14 a 182-15 zaměřených v geometrickém plánu

číslo zakázky 182-20/93 ortogonální metodou měřické přímky z bodu č. 182-4001 a bodu č. 152-13 (roh objektu). U bodu č. 182-11 zaměřeného polární metodou je odchylka již menší a bod č. 182-16 vykazuje odchylku nejmenší. (...) Pro stanovení původní hranice pozemku bylo vycházeno z následujícího. Hranici pozemku by měla tvořit nejprve v terénu nalezená původní stabilizace bodů (železná trubky, sloupek plotu), kde původní stabilizace chybí, využijí se vypočtené body z transformace. Hranici pozemku p.č. 855/2 tvoří body číslo 414-123 (napojení na současnou platnou katastrální mapu), body č. 182-15(nyní č. 485-42), 182-14 (nyní č. 485-41) a 182-11(nyní č. 485-1) (nalezené železná trubky původní hranice), body 182-10 (485-39), 182-9 (485-38), 182-8 (485-37), 182-6 (485-36) a 182-5 (485-35) vypočtené z transformace. Napojení je na bod č. 182-16, který odpovídá bodu č. 414-110 dle katastru nemovitosti. Pro zápis nové hranice do katastru nemovitostí bude nutné vyhotovit nový geometrický plán.“.

Lze tedy uzavřít, že závěry listiny předložené žalobci zpochybňují postup správních orgánů a nabývají na stěžejním významu stran přezkoumatelnosti jejich rozhodnutí. Za těchto okolností tak soudu nezbylo než konstatovat nepřezkoumatelnost napadeného i prvoinstančního rozhodnutí co do kvality jejich odůvodnění, když správní orgány se budou muset vypořádat i se zpochybňujícími závěry posudku tak, aby nové (nová) rozhodnutí obstálo (obstála) právě z pohledu přezkoumatelnosti. Soud nikterak nepředjímá, že závěry učiněné správními orgány ohledně vhodnosti a přesnosti jiného způsobu výpočtu byly chybné, avšak je třeba jejich důkladného zdůvodnění. Ve světle řečeného tak bude rovněž potřebné, aby se rozhodovací orgán dostatečně vypořádal se všemi námitkami žalobců a podrobně zdůvodnil, proč nebylo ve věci provedeno šetření na místě.

Jako nedůvodnou soud naopak shledal žalobní námitku týkající se nemožnosti nahlížet do spisu a činit si z něj kopie. Důvodnost této námítky totiž zpochybnili sami žalobci, když z textu žaloby (viz výše) je patrné, že si žádané kopie ze spisu nakonec pořídili.

Na základě výše uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba je (částečně) důvodná, a proto podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení. Současně soud podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vyslovil, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.

V dalším řízení je správní orgán vázán právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Soud ve smyslu § 78 odst. 3 s.ř.s. zrušil i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které předcházelo napadenému rozhodnutí. Tento krok soud zdůvodňuje tím, že to byl právě prvoinstanční správní orgán, který jako první pochybil způsobem, který soud správními orgány vytýká v tomto rozhodnutí.

Žalobci, kteří měli ve věci plný úspěch, mají podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. proti žalovanému správnímu orgánu, který ve věci úspěch neměl, právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem. Žalobci v podání ze dne 27.2.2012 téhož dne doručeném zdejšímu soudu do datové schránky požadovali náhradu nákladů řízení v celkové

výši 24.500,- Kč [soudní poplatek 2.000,- Kč, odměna advokáta za pět úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, replika, porada s klientem a účast na jednání soudu) a hotové výdaje spočívající ve vyhotovení posudku ve výši 12.000,- Kč]. Protože tento požadavek nepřesahoval výši náhrady, kterou by bylo lze žalobcům ve věci přiznat, soud rozhodl tak, že žalovaný je povinen nahradit žalobcům náhradu nákladů řízení právě v této výši, tedy 24.500,- Kč. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalovanému stanoveno platební místo podle § 149 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 64 s.ř.s. a určena pariční lhůta podle § 160 odst. 1 část věty za středníkem o.s.ř. ve spojení s § 64 s.ř.s.

V podrobnostech soud k výši náhrady nákladů řízení uvádí. Výše náhrady nákladů řízení by v posuzované věci sestávala ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 2.000,- Kč a z odměny advokáta za čtyři úkony právní služby v plné výši, tj. po 2.100,- Kč/úkon, a z náhrady hotových výdajů za čtyři úkony právní služby po 300,- Kč/úkon podle § 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 13 odst. 1 a 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „advokátní tarif“). Jako úkony právní služby oceněné plnou výší by byly uznány převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, replika a účast na jednání soudu. Požadovaná odměna za poradu s klientem by nemohla být jako důvodně vynaložený náklad uznána, neboť soudu nebyla nijak doložena. Odměna advokáta a náhrada hotových výdajů by tak v dané věci činila celkem 15.360,- Kč, protože jde-li o společné úkony při zastupování nebo obhajobě dvou nebo více osob, náleží advokátovi za každou takto zastupovanou nebo obhajovanou osobu mimosmluvní odměna snížená o 20 % (§ 12 odst. 4 advokátního tarifu). Jako důvodně vynaložený náklad spojený s dokazováním (§ 57 odst. 1 s.ř.s.) by pak byl hodnocen posudek pořadového čísla 11/2010 vypracovaný Ing. Liborem Chyňavou dne 17.6.2010, přičemž náklady na jeho vypracování činily 12.000,- Kč. Celková výše náhrady nákladů řízení, kterou by žalobcům bylo lze ve věci přiznat, by tak činila 29.360,- Kč (2.000,- Kč + 15.360,- Kč + 12.000,- Kč). Soud je však vázán požadavkem žalobců, a proto přiznal náhradu nákladů řízení v jimi požadované výši.

Stran náhrady nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení soud konstatuje, že podle § 60 odst. 5 věty první s.ř.s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V této věci však soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil, a proto jí právo na náhradu nákladů řízení nebylo přiznáno.

P o u č e n í : *Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve třech vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.*

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 24. února 2012

JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D., v.r.
předseda senátu

*Za správnost vyhotovení:
Martina Kerberová*